

ὅτι εἶχεν ἐγκαταλειφθῇ. Μετ' ὀλίγον ὁμως μαρσμός τις κατέλαβε τὸ ἐξησθενημένον σῶμά της· ἐπὶ πολὺ ἠγωνίσθη κατὰ τῆς ἀσθενείας ἥτις καθ' ἑκάστην προώδευε, διότι ἡ ἐλπίς τὴν ἐνίσχυε πάντοτε. Πᾶσα ἐργασία κατέστη δι' αὐτὴν ἀδύνατος καὶ διὰ τὰ ἐπαρκέσθη εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀσθενείας της καὶ εἰς τὰς τῆς μικρᾶς Ἑλίζας ἔπρεπε νὰ πωλήσῃ ἅλλεπᾶλλήλως τοὺς ἀδάμαντας καὶ τὰ ἐπιπλά τὰ ὁποῖα τῇ ἀνεμύνησκον τὸν πρὸς τὸν Νέστορα ἔρωτά της. Καὶ ὁμως ὅλαι αἱ θυσίαι αὗται ὑπῆρξαν ἀνωφελεῖς, διότι τὸ καταβιβρώσκον αὐτὴν κακὸν δὲν ὑπεχώρει.

Διετῆρσε μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς τὰς αἰσθήσεις της, καὶ ἔβλεπε κατὰ πρόσωπον, οὕτως εἰπεῖν, τὸν θάνατον ἐρχόμενον· ὅτε δὲ ἀπώλεσε πᾶσαν ἐλπίδα προσεκάλεσε τὸν ἱερέα, καὶ ἐζήτησε συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν της. Μετὰ ταῦτα ἐζήτησε γυναῖκά τινα κατοικοῦσαν πλησίον της, καὶ ἥτις πρὸ πολλοῦ τῇ ἐδείκνυε συμπάθειαν καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν ἔτρεφε πᾶσαν ἐμπιστοσύνην. Ὅταν ἡ κυρία Δημαρᾶ, (διότι οὕτως ὠνομάζετο αὕτη) ἦλθε πλησίον της, τῇ ἔδωκεν ἐν βιβλίῳ τῶν οἰκονομιῶν της ὅτε ἦτο νέα, τὸ μόνον ὅπερ ἠδύνατο ν' ἀφήσῃ κληρονομίαν εἰς τὴν μικρὰν θυγατέρα της, καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ τῇ ὑποσχεθῇ ὅτι θέλει φροντίζει διὰ τὴν μικρὰν της προσέτι ἔδωκεν εἰς αὐτὴν καὶ τὰς ἐπιστολάς τοῦ Νέστορος καὶ τὸ εἰκονισμάτιον, τὸ ὁποῖον διὰ τελευταίαν φορὰν κατεφίλησε. Λαθὼν δὲ πλησίον της τὴν Ἑλίξαν ἐβράντισε διὰ τῶν δακρύων της τὴν ξανθὴν κεφαλὴν της, καὶ ἐκ νέου τὴν ἐσύστησεν εἰς τὴν κυρίαν Δημαρᾶ τῆς ὁποίας ἐγνώριζε τὴν φιλοστοργίαν καὶ ἀγάπην. Ἐπειτα μετὰ τελευταίαν προσπάθειαν ὅπως ἐναγκαλισθῇ ἅπαξ εἰσέτι τὴν μικρὰν κόρην της, πλέουσιν εἰς τὰ δάκρυα, παρέδωκε τὴν ψυχὴν της εἰς τὸν Θεόν, ψιθυρίζουσα τὸ ὄνομα τοῦ Νέστορος.

IV.

Ἡ κυρία Δημαρᾶ ἥτις ἔπρεπε νὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον ἡ μήτηρ τῆς δυστυχούς Ἑλίζας ἦτο πρὸ πολλοῦ χήρα· μικρὸν τι εἰσόδημα ἐξήρκει εἰς ὅλας της τὰς ἀνάγκας.

Πεπρικοισμένη μὲ ἀξιολογώτατην καρδίαν, καὶ στερουμένη τέκνων, τὰ ὁποῖα πάντοτε εἶχεν ἐπιθυμῆσαι, ἀπεδέχθη εὐχαρίστως τὴν ἀνατροφὴν τῆς ὀρφανῆς, ἣν ὁ Θεὸς τῇ ἀπέστειλεν. Ἡ κηδεὶα τῆς δυστυχούς Ἑλένης ὑπῆρξε τρομερωτάτη διὰ τὴν δυστυχῇ Ἑλίξαν, ἥτις πεπρικοισμένη μὲ σπαρμένη νοημοσύνη ἀναλόγως τῆς ἡλικίας της, ἐν-

νόει ὅτι ὁ Θεὸς τῇ ἤρπαζε τὴν μητέρα της· ὅθεν ὑπῆρξε σκηνὴ σπαραξικάρδιος ὅτε ἦλθον νὰ ἐνταφιάσῃ τὸν νεκρὸν τῆς Ἑλένης καὶ ἠθέλησαν νὰ ἀποσπάσωσιν ἐκείνην· εἶχε περιπλέξει τριγύρω εἰς τὸν τράχηλον τῆς μητρός της τοὺς δύο μικροὺς της βραχίονας καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ. Ἡ κυρία Δημαρᾶ ἐδοκίμασε τὸν μεγαλύτερον κόπον διὰ νὰ τὴν φέρῃ μαζί της, καὶ μόνος ὁ καιρὸς ἠδυνήθη νὰ πραῢνῃ τὴν ὀδύνην της.

Περικυκλουμένη κατὰ τὰ ἄλλα ἀπὸ ἐνδελεχῇ ἐπιμέλειαν, ἠγάπησε μετ' ὀλίγον τὴν ἀγαθὴν γυναῖκα ὡς δευτέραν μητέρα, καὶ ὅσον ᾔϋξανε τοσοῦτον προσεπάθει νὰ τὴν εὐαρεστήῃ καὶ νὰ καθίσταται ἀγκυπητὴ πρὸς αὐτὴν, ὅπερ δὲν ἦτο πολλὰ δύσκολον διότι ἡ κυρία Δημαρᾶ εἶχε προδιὰθεσιν εἰς τοῦτο.

Ἐξ ἔτη παρήλθον οὕτως. Ἡ μικρὰ Ἑλίξα ἔφθανε τὸ δωδέκατον ἔτος ὅταν καιρία πληγὴ ἐπῆλθεν εἰς τὴν κυρίαν Δημαρᾶ. Ἡ μόνη αὐτῆς περιουσία, τὸ μικρὸν εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον εἶχε καὶ τὸ ὁποῖον ἤλπιζε νὰ μεταβιβάσῃ μετὰ θάνατον εἰς τὴν θετὴν της θυγατέρα, τῇ ἀνηρπάγῃ αἰφνιδίως ἔνεκα τῆς κακῆς πίστεως τοῦ διαχειριστοῦ της.

Ἐπὶ ματαίῳ εἰργάσθη ὅπως ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον τοῦτον· τὰ πάντα ἀνωφελῶς, ὁ ἀφερέγγυος ὀφειλέτης της ἐτράπη εἰς φυγὴν καὶ ἠγνόει τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του· καὶ μετ' ὀλίγον, ὡς ἐὰν σκληρὰ εἰμυρμένη κατέτρεχε τὴν μικρὰν Ἑλίξαν ἀφαιρουσὰ ἀπ' αὐτῆς πᾶν ὅ,τι τὴν ἠγάπα, ἡ Κυρία Δημαρᾶ ἠσθένησε. (ἔπεται συνέχεια).

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Τὸ ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ τῆς Χρυσάλλιδος δημοσιευόμενον ἰχνογράφημα παριστᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ παρὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα ἀνευρεθέντος ἀναγλύφου, περὶ οὗ δις ἐν τῇ Χρυσάλλιδι ἐποιήσαμεθα λόγον. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο, ὡς καὶ ἰδιοῖς ὀμμασι βλέπει ὁ ἀναγνώστης, εἶναι τέχνης οὐ τῆς τυχοῦσης, καὶ προδίδει γλυφίδι ἀρίστου καλλιτέχνου, πρώτη δ' ἡ Χρυσάλλις ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ δημοσιεύσῃ τὴν εἰκόνα ταύτην, ἥτις εἶναι ὅσον οἶόν τε ἀκριβὲς κατὰ τε τὸ διάγραμμα καὶ τὴν σημερινὴν κατὰστασιν τοῦ ἀναγλύφου. Πιστεύομεν ὅτι θέλομεν εὐχαριστεῖν πλείοτε τοὺς ἡμετέρους συνδρομητάς, ἂν, ἀντὶ νὰ δημοσιεύωμεν εἰκόνας μυριάς ἀνατυπωθείσας ἐν ἄλλοις συγγραμμάσιν, ἐπιχειρῶμεν ἐνίοτε τὴν δημο-

σίσειν τῶν ἐκάστοτε ἀνακαλυπτομένων ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιοτήτων, ὡς καὶ ποτε χωριογραφημάτων τινῶν, ὀφειλομένων εἰς τὴν γραφίδα ἑνὸς τῶν ἡμετέρων φίλων καὶ συνεργατῶν. Εἰ καὶ ἡ δημοσίευσίς τοιούτων πρωτοτύπων ἔργων ἀπαντᾷ ἐν Ἑλλάδι ἀνυπερβλήτους σχεδὸν δυσχερείας καὶ συνάμα ὑπερόγκους δαπάνας, μ' ὅλα ταῦτα θέλομεν καταβάλλει πᾶσιν προσπάθειαν ὅπως κάμνωμεν γνωστὰ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἀκριβείας καὶ πάσης ἐφικτῆς φιλοκαλίας ὅ,τι ἀξιοπερίεργον καὶ ἀξιοσπουδάστον.

Εἰς τὰ προσεχῆ φυλλάδια θέλομεν δημοσιεύσει τὸ ἰχνογράφημα τῶν ἐν τῷ Θεάτρῳ τοῦ Διονύσου

ἀνακαλυφθέντων ἀναγλύφων, ὡς ἐπίσης καὶ ἐκεῖνα τῶν λοιπῶν τάφων τῶν ἀνευρεθέντων παρὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα.

Δυστυχῶς αἱ εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἀνασκαφαὶ διεκόπησαν πρὸς τὸ παρὸν, διότι οἱ μὲν ἰδιοκτῆται οἵτινες καὶ ἐπεχείρησαν αὐτάς, δὲν δύνανται νὰ προχωρήσωσι δι' ἔλλειψιν χρημάτων, ἡ δὲ κυβέρνησις περὶ παντὸς ἄλλου δύναται ἤδη νὰ μεριμνᾷ, ἢ περὶ ἀνασκυῶν. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅμως ὅτι ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ πολιτικὴ τρικυμία θέλουσιν ἐπαναληφθῇ καὶ πάλιν αἱ διακοπεῖσαι ἐργασίαι, ὅτε βεβαίως καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ἔργα θέλουσιν εὑρεθῇ τεταγμένα ὑπὸ τὴν γῆν.